Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

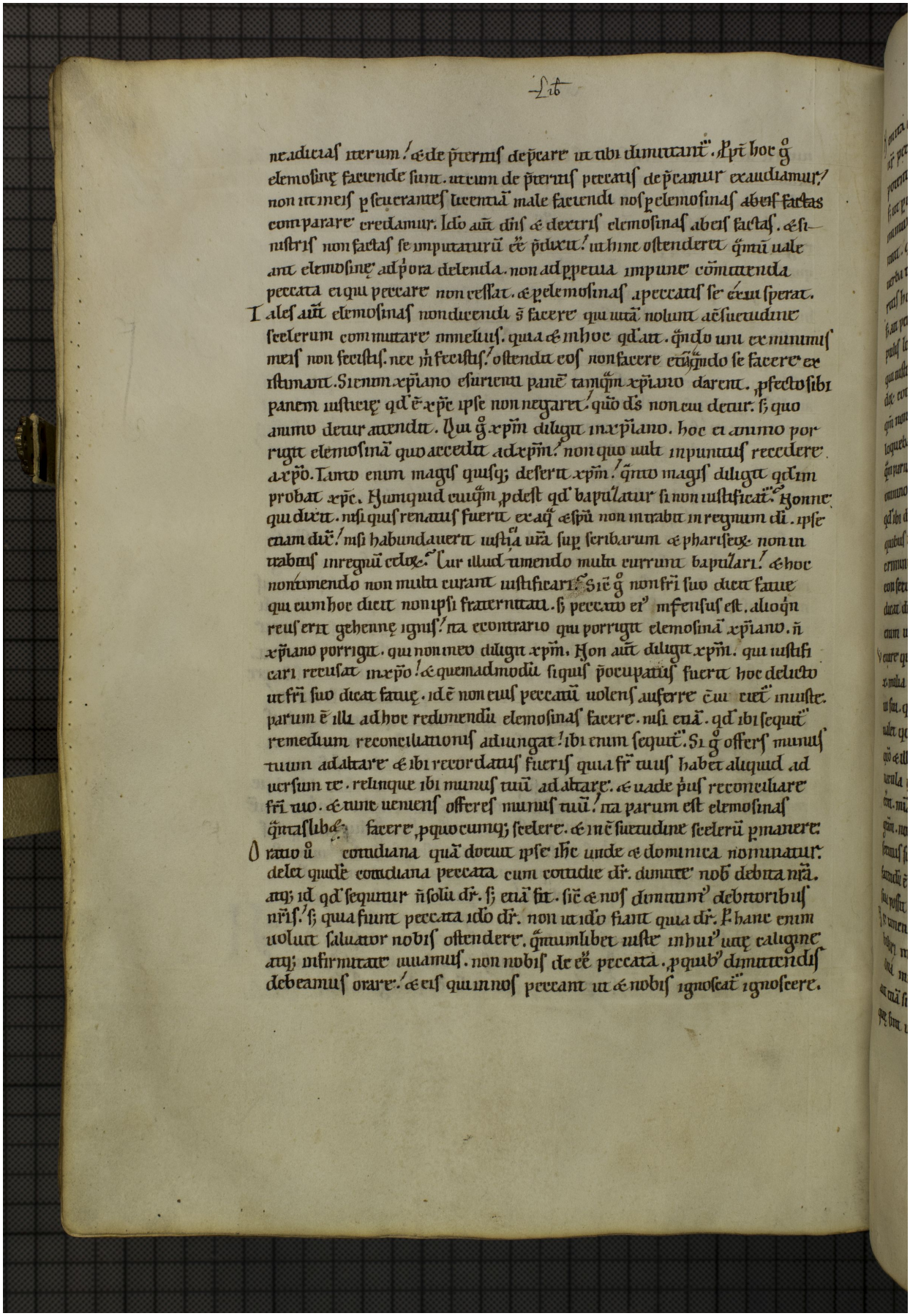

ne.aduciaſ iterum! & de ꝑtemiſ deꝑcare ut tibi dimittant. Ꝓꝑ hoc ꝯ
elemosinę facende ſunt. ut eum de ꝑtemiſ peccatiſ deꝑcamur exaudiamur!
non ut meis ꝑ ſeueranteſ licentiam male faciendi noſ ꝑ elemosinaſ aliei factas
comparare credamur. Ideo aut diſ & dexteriſ elemosinaſ alieiſ factaſ. & ſi-
niſtriſ non factaſ ſe imputaturũ eſſe ꝑdicit! ut hinc oſtenderet q̃mũ uale
ant elemosinę ad ꝑ̃ora delenda. non ad ꝑpetua impune cõmittenda
peccata ei qui peccare non ceſſat. & ꝑ elemosinaſ a peccatiſ ſe eruere ſperat.
Tales aut elemosinaſ non diuendi ſ̃ facere qui mam̃ nolunt a ſuetudine
ſcelerum commutare nimeliuſ. quia & in hoc qd̃ ait. q̃ndo uni ex minimiſ
meiſ non feciſtiſ. nec in mi feciſtiſ! oſtendit eoſ non facere etiam q̃ndo ſe facere ex
iſtimant. Si enim xp̃iano eſurienti panem tamq̃m xp̃iano darent. ꝓfecto ſibi
panem iuſticię qd̃ ē xp̃e ipſe non negaret! quo d̃s non eum detur. ſ; quo
animo detur attendit. Qui ꝯ xp̃m diligit in xp̃iano. hoc ei animo por
rigit elemosinam̃ quo accedit ad xp̃m! non quo uult impunitiuſ recedere
a xp̃o. Tanto enim magiſ quiſq; deſerit xp̃m! q̃nto magiſ diligit qd̃ im
probat xp̃e. Hunquid cuiq̃m ꝓdeſt qd̃ baptiſatur ſi non iuſtificat? Honne
qui dicit. niſi quiſ renatuſ fuerit ex aq̃ & ſpũ non intrabit in regnum ci. ipſe
etiam dicit! niſi habundauerit iuſtia ura ſup ſcribarum & phariſeoꝝ non in
trabiſ in regnũ celoꝝ? Cur illud timendo multi currunt baptiſari! & hoc
non timendo non multi curant iuſtificari? Sic ꝯ non fri ſuo dicit fatue
qui cum hoc dicit non ipſi fraternitati. ſ; peccato eiꝰ infenſuſ eſt. alioq̃n
reuſ erit gehenne ignis! ita e contrario qui porrigit elemosinam̃ xp̃iano. n̄
xp̃iano porrigit. qui non in eo diligit xp̃m. Hon aut diligit xp̃m. qui iuſtifi
cari recuſat in xp̃o! & quemadmodũ ſiquiſ ꝓcupatuſ fuerit hoc delicto
ut fri ſuo dicat fatue. id ē non eiuſ peccatũ uolens auferre eum eiꝰ iniuſte.
parum ē illi ad hoc redimendũ elemosinaſ facere. niſi etiam̃. qd̃ ibi ſequit̃
remedium reconciliationiſ adiungat! ibi enim ſequit̃. Si ꝯ offerſ munuſ
tuum ad altare & ibi recordatuſ fuerit quia fr̃ tuuſ habet aliquid ad
uerſum te. relinque ibi munuſ tuũ ad altare. & uade ꝑ̃ius reconciliare
fri tuo. & tunc ueniens offereſ munuſ tuũ! ita parum eſt elemoſinaſ
q̃ntaſ libet facere. ꝓquocumq; ſcelere. & in ē ſuetudine ſcelerũ ꝑmanere.
Oratio ꝑ̃ cotidiana quam̃ docuit ipſe ihc unde & dominica nominatur.
delet quidẽ cotidiana peccata cum cotidie dicit. dimitte nob debita nra.
atq; id qd̃ ſequitur n̄ ſolu dicit. ſ; etiam̃ fit. ſic & noſ dimittimꝰ debitoribuſ
nr̄iſ! ſ; quia fiunt peccata ideo dicit. non ut ideo fiant quia dicit. Ꝓ hanc enim
uoluit ſaluator nobiſ oſtendere. q̃mumlibet iuſte in hui uitę caligine
atq; infirmitate uiuamuſ. non nobiſ de eſſe peccata. ꝓquib dimittendiſ
debeamuſ orare! & eiſ qui in noſ peccant ut & nobiſ ignoſcat ignoſcere.